

felvetésében, sem mondanivalójában nem kifejezetten eredeti módon. A Földünk éghajlatában az emberiség okozta visszafordíthatatlan változások miatt bekövetkező természeti katasztrófa a témája a német ULU BRAUN *Fish Soup* (2006) című meseszerű, többféle animációs technikával vegyített munkájának. A belga PIETER GEENEN *Atlantisa* (2008) korunk egyik legnagyobb és legvitatottabb természeti beavatkozásával, a kínai Jang-Ce folyón felépített gáttal foglalkozik. A 11 perces éjszakai felvétel egy valószínűtlen, omladozó épületekkel szegélyezett, szellemek lakta világot fedez fel, utolsó híradásként egy eltűnőben levő civilizációról. A szlovák STANISLAV VESELOVSKÝ *Half-life 2* (2007) című munkája az azonos elnevezésű számítógépes játék tökéletes mása valódi reklámokkal, a média erőszakosságára és az állandóan jelenlévő hirdetések egyénre gyakorolt befolyására utalva. A francia szerzőpáros, NINON LIOTET és OLIVIER SCHULBAUM *Dictaphonetics* (1998) című munkája pedig egy angol nyelvű, szövegfelismerő szoftvert mutat be, amely francia szavakat, tulajdonneveket próbál vizualizálni és hangosan felolvasni, a kiejtésbeli nehézségek miatt kevés sikerrel, ám annál viccesebben.

A szervezőket dicséri a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan a nemzetközi kontextus megteremtése a magyar művészek munkái számára, valamint a kiállítások mellé szervezett kísérőprogramok, legyenek azok szakmai workshopok, előadások vagy koncertek. Az egyes kiállítások mellé szerkesztett kísérőanyag pedig már tényleg csak hab a tortán, még akkor is, ha oly kevés az érdeklődő közönség.

ULU BRAUN
Fish Soup, 2006, DV, 10 min

STANISLAV VESELOVSKÝ
Half-Life 2: Reklama, 2007, screen capture, 9:25 min

Gálosi Adrienne

Harmadt ifjúság

Diplomakiállítás 2009

- Hattyú Ház Kortárs Művészeti Kiállítótér, Pécs
- 2009. július 7 – augusztus 7.

■ A nyári hőségben a HattyúHáz Galériában volt látható a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar Vizuális Művészeti Intézet végzős képzőművész hallgatóinak diplomakiállítása. Biztosan voltak, akiket felfrissített, másokat inkább talán lehűtött a tárlat, s azt hiszem, a különbség leginkább az előzetes elvárásokban rejlik. A fő probléma az lehet, hogy milyen művészetszemléletet várunk el a fiatal művésztől, s persze egy diplomakiállítás mindig felteszi azt a kérdést is, hogy kirajzolódik, kiolvasható-e a művekből valami arról az iskoláról, melynek tanítványai voltak.

Az iskola mestereiből és művészettörténészekből állt össze az a zsűri, amely helyezéseket állapított meg és díjakat is osztott. A legnagyobb elismerést GAJCSI BLANKA szobrászművész kapta, *Pinoccina* című munkája képviseli az iskolát a csehországi Klenovában a Klatovy Galéria *Start Point* című kiállításán, amely Európa művészeti egyetemén frissen diplomázók munkáiból mutat be válogatást. Teljes joggal esett a döntés erre a műre, mivel ez tekinthető a kiállítás egyetlen olyan darabjának, amely a kortárs képzőművészetre oly jellemző komplex látás- és gondolkodásmódot úgy mutatja fel, hogy azt képes is magas színvonalon megvalósítani egy sokrétű projekt formájában. A fiatal szobrászművész elkészítette önmaga életnagyságú fabáb mását, „ő” lett Pinoccina. A báb megformálása követi a hagyományos Pinocchio ábrázolásokat, de tovább szövi a bábulét és az eleven lét kérdéseit. Pinoccina mindvégig élő, abban az értelemben, hogy „gazdája” életében a legtermészetesebb módon

GAJCSI BLANKA
Pinoccina, 2009
installáció